

ת"פ 10624/12/21 - מדינת ישראל, לשכת תביעות נגב נגד אסטלה יוספוב

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 10624-12-21 מדינת ישראל נ' יוספוב

בפני	כבוד השופט יריב בן דוד
מאשימה	מדינת ישראל
	ע"י לשכת תביעות נגב
נגד	אסטלה יוספוב
הנאשמת	ע"י ב"כ עו"ד נטלי אנטן

החלטה

בפניי בקשה לביטול כתב האישום, לפי סעיף 149(10) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב-1982 (להלן: **חסי"פ**).

כנגד הנאשמת הוגש ביום 6.12.2021 כתב אישום המייחס לה עבירת גניבה. על פי עובדות כתב האישום, ביום 14.6.2021, בסניף בנק דיסקונט במרכז המסחרי בדימונה, גנבה הנאשמת טלפון נייד מסוג איפון פרומקס 11 בשווי 5,000 ₪.

בבקשה נטען, כי על פי הוראות סעיף 67 לחסי"פ והנחיית היועמ"ש בעניין הסדרים מותנים ניתן וצריך להפנות את עניינה של הנאשמת לאפיק ההסדר המותנה. נטען כי הפגם בהתנהלותה של המאשימה מתמצה בכך שהחריגה באופן גורף את עבירת גניבת טלפונים נידים שלא במסגרת הנחיית היועמ"ש, ובניגוד מפורש ללשון החוק. כן נטען בבקשה, כי ישנם מקרים בהם תיקים דומים הופנו בהסכמת התביעה לאפיק ההסדר המותנה, וצורפו דוגמאות מהפסיקה. בסיפא לבקשה הודגש כי ההחרגה בעניינה של הנאשמת ללא קבלת אישור היועמ"ש והימנעות המאשימה לבחון את עניינה הספציפי של הנאשמת מקימה טענת הגנה מן הצדק המביאה לביטול כתב האישום.

בתגובת המאשימה לבקשה, נטען כי הליך ההסדר המותנה אינו מתאים בעניינים של נאשמים בעניינים עותרת התביעה לעונשי מאסר ובכלל זה מאסר שירוצה בעבודות שירות, וכי החלטת המאשימה שלא למצות בעניינה של הנאשמת הליך הסדר מותנה עולה בקנה אחד עם הוראות החוק הרלוונטיות, עם הנחיית היועמ"ש בעניין ועם הנחיית ראש חטיבת התביעות בתחום גניבת הטלפונים החכמים. המאשימה עמדה על החומרה הגלומה בגניבת מכשירי טלפון חכמים, על הנסיבות הספציפיות בהן נעברה העבירה במקרה דנן, על עמדתה למאסר בפועל במקרה זה ועל כך שהופעל במסגרת

תיק זה שיקול דעת פרטני. עוד צוין, כי המקרה דנן אינו מצדיק התערבות בשיקול הדעת של התביעה, אותה יש לעשות בזהירות רבה ובמקרים חריגים בלבד.

דין והכרעה

1. על פי סעיף 67א(ג)(1) לחסד"פ לא יופנה אישום להליך הסדר מותנה אם העונש המתאים לדעת התובע כולל מאסר בפועל.

במצב דברים בו עמדה התביעה על נסיבות ביצוע עבירת גניבת הטלפון החכם במקרה דנן, לרבות סוג הטלפון, וערכו הכספי, והחליטה כי עתירתה העונשית כוללת מאסר בפועל, דומה כי הנאשמת לא עומדת בתנאי הסף למיצוי הסדר מותנה. ודוק, דוגמאות מתיקים אחרים לא יסייעו במקרה זה, שכן נסיבות כל תיק ותיק שונות, הן מבחינת נסיבות ביצוע העבירה והן מבחינת סוג וערך הגניבה.

2. על פי הנחיית היועמ"ש מספר 4.3042 - נוהל והנחיות להפעלת סימן א'1 בפרק ד' לחסד"פ - "הסדר מותנה" (להלן: **הנחיית היועמ"ש**), אחד מתנאי הסף לתחולת הסדר מותנה הוא אם "**העונש המתאים לחשוד, לדעת התובע, לפי הוראות סעיף א'1 לפרק ו' לחוק העונשין, התשל"ז-1977 בעניין הבניית שיקול הדעת בענישה, אינו כולל מאסר בפועל, ובכלל זה מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות**" (סעיף ד'1א).

3. על פי הנחיית היועמ"ש, החוק מסמיך רשות תביעה להחיל את הוראות ההסדר המותנה על עבירות ונסיבות בדרך של הנחיה (סעיף ג'4). שיקול דעתה של המאשימה בתיק זה התבצעה **פרטנית** נוכח הנחיית ראש חטיבת התביעות מספר 01.01.03 מיום 25.8.2019 - מדיניות התביעה באשר לעבירה של גניבת מכשירים אלקטרוניים "חכמים". בהנחיה זו נכתב כי ככלל עמדת התביעה תהא לענישה של מאסר בפועל נוכח פגיעתם הקשה של עבירות אלו. ויחד עם זאת, נכתב בהנחיה כי במקרים יוצאי דופן ובנסיבות העושה והמעשה ניתן יהיה לשיקול נקיטה בהליך של הסדר מותנה, בכפוף לבחינה בין היתר של סוג המכשיר ונסיבות הגניבה (האם המכשיר הושב לבעליו ביוזמת הגנב, מקום גניבת המכשיר וכיו"ב - יב"ד).

4. על פי הנחיית היועמ"ש, אין בהסכמת רשות תביעה לערוך הסדרים מותנים בעבירות המנויות בנספחים שבהנחיה כדי לשלול את סמכותה להעמיד לדין חשודים בעבירות אלו, כאשר נסיבות העניין בכללותן מצדיקות זאת. כאמור, במקרה דנן, התבצע שיקול דעת פרטני על ידי המאשימה, במסגרתו נשקל כי הנאשמת גנבה את מכשיר הטלפון החכם בסניף בנק תוך ניצול חלון הזדמנויות שנוצר עת בה המתלונן הותיר את מכשיר הטלפון החכם שלו ללא השגחה, כי המכשיר לא הוחזר למתלונן, כי הנאשמת מכרה אותו ל"בחור בדואי", כי נדרש הליך חקירה כולל קבלת מצלמות האבטחה בבנק על מנת לאתר את המתלוננת וכי מדובר במכשיר טלפון נייד "חכם", חדיש אשר שוויו רב, כ-5,000 ₪.

5. ככלל, בית המשפט אינו משמש כ"תובע על" ואינו מחליף את שיקול דעתה של התביעה בשיקול דעתו אלא במקרים חריגים בלבד (ר' למשל בג"צ 9443/16 התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' פרקליט המדינה (15.8.17)).

בנסיבות שלעיל, אינני מוצא כל דופי בשיקול הדעת של המאשימה ובוודאי שאינני מוצא מקום להתערבות בשיקול דעת זה. הדוגמאות בדבר תיקי גניבה כאלו ואחרים המועברים למסגרת של הסדר מותנה, מלמדות על הפעלת שיקול הדעת הפרטני של המאשימה בכל תיק ותיק, ולא על החרגה גורפת של עבירות גניבת הטלפון החכם. במקרה זה המאשימה שקלה את מכלול הנסיבות הרלוונטיות המקנות לשיטתה משנה חומרה למעשי הנאשמת, החליטה כי עמדתה העונשית הינה למאסר בפועל (כולל עבודות שירות- יבד) וכי אין להעביר תיק זה על פי מידותיו למסגרת של הסדר מותנה. השיקולים הראויים נשקלו, לא בוצע מהחל החרגה גורף, ואינני רואה כאמור כל מקום להתערבות בשיקול הדעת וההחלטה של המאשימה.

6. נוכח האמור לעיל, מורה על דחיית הבקשה.

ניתנה היום, כ"ו אייר תשפ"ג, 17 מאי 2023, בהעדר הצדדים.